

---

## Bendes Rita versei

### Hiányzol

Fenyőfa volt  
tóra hajolt  
kéрге veszett  
róla ugrott a vízbe  
nyaranta minden gyerek:  
valaki ágát törte,  
három tél meggyötörte  
kiszáradt végleg  
hó fordította ki gyökerét  
hiányát a part ma is siratja még.

2011.01.28.

### Impresszió

Senkit sem láttam úgy zenébe fordulni,  
ahogyan téged, amint gitárod fölé hajoltál  
azon a szürke decemberi estén  
az oslói pályaudvar előtt.

Most végleg átfordultál zenébe.  
Folytasd csak!  
Hallgatunk.

2007.07.23.

### Emlékkoncert az Öyán

A bemondó azt mondta,  
esőcseppekkel üzentél.  
Szerintem üzeneted a nap volt,  
melynek fénye a felhőkön áttörvén  
aranylón áradt a fjordra.

Majd áradt zenéd is gazdagon,  
s mind egygyéforrtunk tőle,  
a színpadon levők  
s az előtte állók  
– nem is utoljára.

Mert nem a halálé  
az utolsó szó.

2007.08.08.

**Januári hó**

Végül minden hang eltompult:  
csöndben siklott a vonat  
tizenöt méterről is  
távolinak tűnt még.  
A vízcseppek hangyaként  
siettek lefelé a sziklán  
a jég alatt.  
Némán, fegyelmezetten ettek a madarak:  
Csak semmi csipogás!  
A felébredt áfonyarügyek pedig  
kelletlen  
álomba merültek megint.

2008.01.07.

**Berkenye mondja**

Itt állok – csupaszon –  
levélruhám lehullt:  
a fagy, a köd, az eső  
lehámozta rólam.  
Csak bogyóim kínálok még  
cinkének, rigónak –  
utolsó ajándékom ez.  
Aztán pihenés vár:  
halál-e vagy álom –  
elválík tavasszal.

2009.11.01

**Grorudnél**

egy felhőfoszlány kúszott  
a hegyoldalon.  
Felfelé-e vagy le?  
Ki tudja?

Ám egyszerre meghasadt  
hátam mögött a felhő  
s az agyagszín sziklákon  
sárga meg vörös okker villant;  
a fenyők egyenszürkéje  
zöldektől éledt,  
s a koldus-csupasz nyírek törzse  
felfénylett szerelmesen  
a sápadt őszi napban.

2009.11.07

**Október 21.**

Egy nyír arany lombzuhataga  
átizzik a későn kelő naptól.  
Mellette az éger  
már meztelen:  
dértől libabőrös.  
Az ég magasán ezüsttallér csillog:  
fogyóban a hold  
Groruddalen felett.

2010.10.21.



## Bendes Rita önmagáról

1960-ban születtem Budapesten, Szentendrén nőttem fel. Szegedi egyetemistaként szerettem meg a műfordítást. Elsősorban amerikai költőket fordítottam: a Hamsunhoz hasonlóan ellentmondásos Ezra Pound verseit, indián költőket, majd néhány antológiában ír költőket, néhány ausztrál, japán novellát. Az angol fordító és tolmács szak után az ELTE magyar kiegészítő szakát is elvégeztem, s a tanítással is megpróbálkoztam.

Frank L. Baum *Oz Smaragdvárosa* című meseregénye mindaddig az egyetlen önálló kötetben megjelent munkám. A 90-es

évek elején litvánul is megtanultam: ennek eredményeképp ültettem át magyarra Janina Degutyté néhány versét, s több kortárs szerző novelláit, amelyek még kiadóra várnak.

Norvégiába 1997-ben jöttem – férjhez. Három szemeszter erejéig az Oslói Egyetem kultúrtörténet szakos hallgatója is voltam teljes állás mellett, s lettem a master fokozat megkezdéséhez szükséges vizsgákat. Jelenleg az AS Statstilsattes Hus recepciósa és telefonközpontosa vagyok.

Mindmáig érdekel a zene, a fotózás, a történelem, s természetesen az irodalom.

Cikkeim az MBK Híradóban jelentek meg.